DELEGATURA
UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 16.12.2005r.

RKT-430-03/05/AW

DECYZJA Nr RKT-67/2005

I. Na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 i Nr 170, poz. 1652, z 2004r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 184, poz. 1539) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm. Dz.U. z 2003r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,
– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
nakłada się na Państwowe Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej Poczta Polska z siedzibą w Warszawie, pl. Małachowskiego 2, **karę pieniężną** w wysokości 3 414 123 PLN (słownie złotych: trzy miliony czterysta czternaście tysięcy sto dwadzieścia trzy), co stanowi równowartość 837 000 euro, tj. 1 000 euro **za każdy dzień zwłoki** w wykonaniu prawomocnej decyzji nr RKT-09/2001 z dnia 29.03.2001r., poczynając od dnia 17.06.2003r. do dnia 30.09.2005r., płatną do budżetu państwa.

II. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 i Nr 170, poz. 1652, z 2004r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 184, poz. 1539) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm. Dz.U. z 2003r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,
- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
obciąża się Państwowe Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej Poczta Polska z siedzibą w Warszawie, pl. Małachowskiego 2, kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów w kwocie 134 PLN (słownie złotych: sto trzydzieści cztery).

Uzasadnienie

W dniu 29.03.2001r. po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów Starostwo Powiatowe w Cieszynie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Organem Antymonopolowym) wydał decyzję nr RKT–09/2001, w której nakazał Państwowemu Przedsiębiorstwu Użyteczności Publicznej Poczta Polska z siedzibą w Warszawie (zwanemu dalej Pocztą) zaniechanie stosowania praktyki

monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez narzucanie uciążliwych warunków umów przynoszących jej nieuzasadnione korzyści poprzez zobowiązanie nadawcy do uiszczania co miesiąc opłaty dodatkowej za czynności manipulacyjne związane z obsługą przesyłek pocztowych opłacanych w formie skredytowanej, co stanowiło naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52, poz.547; Dz.U. z 2000r. Nr 31, poz. 381; Dz.U. Nr 60, poz. 704).
W decyzji Nr RKT-09/2001 Organ Antymonopolowy wskazał na dowolność kształtowania wysokości opłaty manipulacyjnej (dodatkowej) z uwagi na brak zdefiniowania przez Pocztę „czynności manipulacyjnych", wykazał również, iż czynności, które zdaniem Poczty Polskiej miały charakter dodatkowy w istocie takiego charakteru nie miały, gdyż dotyczyły czynności objętych opłatą standardową w przypadku nadawania przesyłek opłacanych za pomocą znaczków. Przyjęcie przesyłek listowych opłacanych za pomocą znaczków, począwszy od odebrania książki nadawczej i przesyłek poprzez odpowiednie ich ewidencjonowanie po ewentualne wystawienie faktury odbywało się bez jakichkolwiek dodatkowych opłat. Odnośnie odroczenia terminu płatności Organ Antymonopolowy podkreślił, iż koszty jego sfinansowania wielokrotnie przekraczały oprocentowanie rynkowe oraz to, że odroczenia terminu płatności sama Poczta nie zaliczała do „czynności manipulacyjnych", za które potem pobierała opłatę. Poczta pobierała zatem od nadawców opłatę dodatkową bez rzetelnej analizy kosztowej.

Od powyższej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego wniosła Poczta. Wyrokiem z dnia 12.06.2002r. sygn. akt XVII Ama 65/01 Sąd oddalił odwołanie. Wyrok uprawomocnił się, a Poczta była zobowiązana zastosować się do zawartego w punkcie I decyzji nr RKT-09/2001 nakazu Organu Antymonopolowego zaniechania stosowania praktyki monopolistycznej.
W dniu 01.04.2001r. weszła w życie ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, która w art. 8 ust. 2 pkt 6 przewiduje, iż nadużywanie pozycji dominującej polegające na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści, stanowi praktykę ograniczającą konkurencję. Treść art. 8 ust. 2 pkt 6 w/w ustawy odpowiada swą treścią art. 5 ust 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów. Ustawodawca uznał wobec powyższego, że zachowanie przedsiębiorcy, które wypełniało znamiona praktyki ograniczającej konkurencję przewidzianej w 5 ust. 1 pkt 6 nadal winno być zakazane.

W dniu 21.10.2002r. Organ Antymonopolowy wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające (sygnatura akt RKT-423-w-12/02/AW) w celu wstępnego ustalenia, czy decyzja nr RKT-09/2001 z dnia 29.03.2001r. została wykonana i zwrócił się do Poczty o szczegółowe wyjaśnienia dotyczące sposobu zaniechania stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, a także o przesłanie odpowiedniej dokumentacji na potwierdzenie dokonanych w tym kierunku działań. Organ Antymonopolowy zwrócił się również do Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Cieszynie, który był wnioskodawcą w postępowaniu antymonopolowym zakończonym decyzją nr RKT-09/2001 i występował w imieniu Starostwa Powiatowego w Cieszynie, o dostarczenie informacji pozwalających na ocenę, czy w/w decyzja została wykonana.
W toku postępowania wyjaśniającego Organ Antymonopolowy wstępnie ustalił, iż Poczta pobierając opłatę dodatkową za czynności manipulacyjne związane ze skredytowaną formą opłacania przesyłek, korzysta z kalkulacji, która budzi poważne wątpliwości, co do zasadności przyjętych w niej pozycji, dlatego też przyjęto, że istnieją przesłanki przemawiające za stwierdzeniem, iż Poczta nie zaprzestała stosowania praktyki ograniczającej konkurencję i nie zastosowała się do nakazu wynikającego z decyzji z dnia

29.03.2001r. nr RKT-09/2001. Tym samym uzasadnionym było wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na tego przedsiębiorcę.

W dniu 14.01.2003r. Organ Antymonopolowy w drodze postanowienia pod sygn. akt RKT-536-s-01/03/K/AW/SG wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów na Pocztę kary pieniężnej z tytułu niewykonania prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29.03.2001r. Nr RKT-09/2001 (wydanej w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt RKT-536-s/01/00/AW). Postępowanie to zostało zakończone w dniu 16.06.2003r. decyzją nr RKT-19/2003, w której nałożono na Pocztę karę pieniężną w wysokości 2 010,10 zł stanowiącą równowartość 500 euro, za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji nr RKT-09/2001 z dnia 29.03.2001r., poczynając od dnia 08.10.2002r., do dnia 16.06.2003r., co dało łącznie kwotę 506 545,20 złotych płatną do budżetu państwa.
Poczta wniosła od powyższej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Postanowieniem z dnia 15.09.2003r. sygn. akt XVII Ama 80/03 Sąd odrzucił odwołanie Poczty z powodu jego wniesienia po terminie. Następnie Poczta zażaliła się na w/w postanowienie, a zażalenie to zostało odrzucone przez Sąd ponieważ Poczta nie wniosła stosownego wpisu. Postanowienie o sygn. akt XVII Ama 80/03 z dnia 13.11.2003r. zostało doręczone Poczcie w dniu 18.11.2003r. (karty nr 42, 83). W tej dacie zakończyło się postępowanie odwoławcze dotyczące prawidłowości wniesienia odwołania.

Po uprawomocnieniu się decyzji nr RKT-19/2003 (nakładającej na Pocztę karę za niewykonanie decyzji nr RKT-09/2001), w dniu 17.05.2004r. Organ Antymonopolowy wszczął kolejne postępowanie wyjaśniające (sygn. akt RKT-400-18/04/AW) mające na celu ustalenie, czy Poczta zastosowała się do nakazu zaniechania stosowania praktyki ograniczającej konkurencję sformułowanego w decyzji nr RKT-09/2001, czy ewentualnie ma miejsce naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego określonego w art. 102 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W świetle ustaleń dokonanych w ramach w/w postępowania wyjaśniającego stwierdzono, że zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż Poczta, pomimo zastosowania wobec niej środka egzekucji prawomocnych decyzji Organu Antymonopolowego w postaci kary pieniężnej, nie wykonała decyzji nr RKT-09/2001. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawiał fakt obowiązywania *Regulaminu korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym* zobowiązującego nadawcę do uiszczania opłaty dodatkowej za korzystanie ze skredytowanej formy opłacania przesyłek, a także fakt, iż Starostwo Powiatowe w Cieszynie było zobowiązane do uiszczania opłaty dodatkowej za czynności pracowników Poczty, które zostały zakwestionowane przez Organ Antymonopolowy w decyzji nr RKT-09/2001.

W związku z powyższym Organ Antymonopolowy postanowił skorzystać z uprawnień określonych w art. 102 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i wszcząć postępowanie antymonopolowe w sprawie nałożenia na Pocztę kary pieniężnej z powodu niewykonania decyzji nr RKT-09/2001 (karta nr 1). Postanowieniem nr 2 z dnia 05.11.2004r. zaliczono w poczet dowodów na podstawie art. 123 k.p.a. do niniejszego postępowania informacje i dokumenty zebrane w trakcie w/w postępowania wyjaśniającego, o czym zawiadomiono Pocztę (karty nr 26, 81).

Organ Antymonopolowy ustalił co następuje:

W dniu 02.01.2003r. przedstawiciele Starostwa Powiatowego w Cieszynie pomimo zastrzeżeń co do wysokości opłaty dodatkowej i sposobu jej ustalania podpisali z upoważnionym przedstawicielem Rejonowego Urzędu Poczty w Bielsku-Białej umowę na uiszczanie opłat za przesyłki pocztowe z dołu (opłata skredytowana) na czas nieokreślony

(karty nr 54, 65-66, 452-454). W § 4 ust. 2 umowy Starostwo zobligowało się do „pokrycia wszystkich kosztów czynności dodatkowych rzeczywiście wykonanych a wykraczających poza przedmiot niniejszej umowy, które zostaną ujęte na fakturze VAT w pozycji „opłaty dodatkowe" a obliczone wg kalkulacji stanowiącej załącznik nr 1. Załącznik powyższy zatytułowany „Kalkulacja kosztów czynności dodatkowych związanych z realizacją umowy o uiszczanie opłat za nadane przesyłki w formie opłaty skredytowanej" obejmuje trzy zasadnicze części:

- „Czynności dodatkowe związane z obsługą opłaty z dołu – opłaty stałe w okresie obrachunkowym."
- „Czynności dodatkowe związane z opłatą z dołu – opłaty zmienne uzależnione od rodzaju i ilości nadawanych przesyłek."
- „Koszty sfinansowania odroczonego terminu płatności opłata zmienna uzależniona od wartości opłat za nadane i zwrócone przesyłki i długości odroczenia płatności."

Pozycja „Czynności dodatkowe związane z obsługą opłaty z dołu – opłaty stałe w okresie obrachunkowym" obejmuje następujące elementy:

a) przekazanie danych o przyjętych przesyłkach z urzędu pocztowego do RUP – opłata jak za list zwykły priorytetowy 20g zgodnie z obowiązującym cennikiem,
b) kontrola poprawności sporządzenia nadesłanego zestawienia (15 min : 60 min) x stawka roboczogodziny,
c) kontrola terminowości regulowania należności (5 min : 60 min) x stawka roboczogodziny,
d) wysyłanie faktury listem poleconym priorytetowym ZPO do 20g zgodnie z obowiązującym cennikiem,

Kalkulacja zawiera również pozycję:

e) w przypadku zalegania z płatnościami (opłata dopisywana do najbliższej faktury VAT)
   - za wystawienie upomnienia (5 min : 60 min) x stawka roboczogodziny,
   - za przesłanie upomnienia - jak za list polecony ZPO zgodnie z obowiązującym cennikiem.

Starosta zdecydował się na zawarcie powyższej umowy, gdyż uznał za korzystne odstąpienie przez Pocztę od zasady pobierania opłaty za czynności dodatkowe związane z nadawaniem przesyłek za opłatą skredytowaną w wysokości 10% wartości nadanych przesyłek za dany okres rozliczeniowy (karta nr 70). Powyższe ustalenia wzięto już pod uwagę w toku postępowania zakończonego decyzją nr RKT-19/2003. Z analizy faktur otrzymywanych przez Starostwo Powiatowe w Cieszynie, dokonanej przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Cieszynie, w okresie od 01.01.2003r. do 01.05.2004r. wynika, że wysokość naliczanych w danym miesiącu przez Pocztę opłat dodatkowych mieściła się w granicach od 1,58% do 1,81 % wartości nadanych przesyłek (karta nr 73). W okresie od stycznia do maja 2005r. opłata dodatkowa mieściła się w granicach od 1,49% do 1,58% wartości nadanych przesyłek w miesięcznym okresie rozliczeniowym (karty nr 446-451).

Umowę o podobnej treści zawarł z Pocztą w dniu 01.03.2003r. Burmistrz Miasta Ustroń (karty nr 76-77). §4 ust. 2 tej umowy zobowiązuje Miasto Ustroń do pokrycia kosztów dodatkowych wynikających z uiszczania opłaty za nadawane i zwrócone przesyłki z dołu (opłaty skredytowanej) ujętych w fakturze VAT w pozycji „opłaty dodatkowe". Na podstawie kalkulacji dokonanej według zasad określonych w załączniku nr 1 do umowy strony przyjęły, że koszty dodatkowe wynoszą 2,3 % wartości nadanych i zwróconych przesyłek pocztowych (karta nr 76). Z inicjatywy Poczty doszło do zmiany tej umowy w drodze podpisania Aneksu Nr 2/2005 z dnia 31.01.2005r. (karta nr 456). Strony uzgodniły obniżenie kosztów dodatkowych z dotychczasowych 2,3% na 2,0% wartości nadanych i zwróconych przesyłek pocztowych. Wskaźnik ten obowiązuje od dnia 01.02.2005r. (karty nr 457-462).

Prace nad projektem zarządzenia Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej zmieniającego *Regulamin korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym* w części dotyczącej

form uiszczania opłat za powszechne usługi pocztowe prowadzono w Biurze Polityki Finansowej Centralnego Zarządu Poczty Polskiej. Projekt ten miał charakter zarządzenia zmieniającego i odnosił się wyłącznie do form uiszczania opłat pocztowych. Przedmiotowy projekt w lutym 2004r. został przekazany do zaopiniowania innym jednostkom organizacyjnym Poczty, w tym do Biura Usług Pocztowych i Biura Obsługi Prawnej (karty nr 44, 45-50). Wobec uwag w/w Biur zaproponowana treść zarządzenia uległa modyfikacjom, niemniej jednak, jak podała Poczta, wszyscy pracujący nad projektem widzieli konieczność utrzymania możliwości refinansowania przez klienta korzystającego z opłaty „z dołu", kosztu pieniądza w oparciu o standardy bankowe (karta nr 29).

Projekt zarządzenia Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej zmieniającego *Regulamin korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym* m.in. w zakresie zasad uiszczania opłat w formie opłaty z dołu (przewidywał zobowiązanie nadawcy do pokrycia kosztów sfinansowania odroczonego terminu płatności według określonego wzoru, dając jednocześnie nadawcy możliwość złożenia Poczcie oferty pokrywania tych kosztów w formie ryczałtowej stawki procentowej) został przedłożony do zaopiniowania również Departamentowi Poczty w Ministerstwie Infrastruktury. Departament ten zgłosił uwagę, iż niezbędne jest opracowanie nowego *Regulaminu* zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2003r. Prawo pocztowe (Dz.U. z 2003r. Nr 130, poz. 1188 z późn. zm.), zapewniając zgodność zapisów regulaminu ze wspomnianą ustawą, jak i aktami wykonawczymi do niej, a w szczególności rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych (Dz.U. Nr 5, poz. 34). Departament Poczty w Ministerstwie Infrastruktury zakwestionował zaproponowany przez Pocztę w projekcie mechanizm pokrywania kosztów sfinansowania odroczonego terminu płatności w formie ryczałtowej stawki procentowej, bez uszczegółowienia zasad rozpatrywania poszczególnych ofert oraz kryteriów ich oceny (karta nr 40).
Mając na względzie potrzebę opracowania nowego regulaminu Dyrektor Generalny Poczty Polskiej decyzją nr 25 z dnia 19 marca 2004r. powołał Zespół do spraw opracowania projektu regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych (karty nr 32-33). Zespół odbył 9 spotkań (karty nr 84, 104-122).

Poczta wskazała, że po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych, tj. po dniu 23.01.2004r., w Parlamencie rozpoczęły się i trwały prace nad zmianą ustawy Prawo pocztowe m.in. w zakresie uregulowania sprawy taryf specjalnych dla nadawców nadających znaczną liczbę przesyłek. Ustawa z dnia 18 marca o zmianie ustawy - Prawo pocztowe (Dz.U. Nr 69, poz. 627), opublikowana w dniu 20.04.2004r., wprowadzająca powyższe zmiany weszła w życie z dniem 1 maja 2004r.. Ponieważ ta zmiana ustawy określiła zasady ustalania opłat dla tzw. „masowych klientów" kierunek prac nad zmianą zarządzenia Dyrektora Generalnego musiał zostać zmieniony i w związku z podjęciem prac przez Zespół nad nowym regulaminem świadczenia powszechnych usług pocztowych odstąpiono od prac nad projektem zmieniającym to zarządzenie. Ustalono bowiem uwzględnienie wszystkich tych kwestii w projekcie regulaminu, nad którym w tym czasie pracowano, a nie w odrębnym zarządzeniu wprowadzającym w życie zmiany dotyczące cen.

Opracowany przez Zespół projekt regulaminu, zgodnie z art. 27 ust. 3 pkt d ustawy z dnia 30 lipca 1997r. o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska" (Dz.U. z Nr 106, poz. 675 z późn. zm.), który stanowi, że Rada Poczty Polskiej uchwala regulaminy świadczenia powszechnych usług pocztowych, w dniu 14.06.2004r. został przekazany do zaopiniowania Radzie Poczty Polskiej (karta nr 123). W §15 projekt przewidywał możliwość uiszczania opłaty pocztowej w formie opłaty z dołu po uprzednim zawarciu pisemnej umowy pomiędzy Pocztą i nadawcą. Szczegółowe warunki zawierania takich umów i terminy uiszczania opłat pocztowych, w myśl §15 ust. 3 projektu, miał określić

Dyrektor Generalny Poczty Polskiej w odrębnym trybie (karty nr 134-135). Jednocześnie pismem z dnia 18.06.2004r., zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy - Prawo pocztowe projekt został przedłożony Prezesowi Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty celem uzyskania jego opinii (karta 43). Art. 49 ust. 2 Prawa pocztowego stanowi bowiem, że operator przedkłada Prezesowi URTiP projekt regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych oraz projekt zmian do obowiązującego regulaminu, co najmniej na 30 dni przed ich wprowadzeniem, w celu wyrażenia opinii w terminie 30 dni.
Rada Poczty Polskiej zaopiniowała w/w projekt i pismem z dnia 29.06.2004r. przekazała swoje uwagi i sugestie Dyrektorowi Generalnemu Poczty Polskiej, z prośbą o zajęcie wobec nich stanowiska informując zarazem, iż planowane jest dalsze rozpatrywanie projektu regulaminu na lipcowym posiedzeniu Rady (posiedzenie to odbyło się w dniu 21.07.2004r.; karty nr 192, 153-161). W odpowiedzi Dyrektor Generalny Poczty Polskiej skierował swoją opinię do Przewodniczącej Rady Poczty Polskiej w piśmie z dnia 08.07.2004r. (karty nr 162-169).
Prezes URTiP pismem z dnia 15.07.2004r. zgłosił Poczcie Polskiej swoje uwagi dotyczące projektu regulaminu (karty nr 170-173). Prezes URTiP nie wniósł uwag do treści paragrafów zawartych w rozdziale 4 projektu, który reguluje kwestie dotyczące form i wysokości pobieranych przez Pocztę Polską opłat. Ponieważ Zespół do spraw opracowania projektu regulaminu odniósł się negatywnie do uwag Prezesa URTiP projekt regulaminu nie był korygowany.

Zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta Polska" Rada Poczty Polskiej opinie dotyczące regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa URTiP, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw łączności, który zajmuje wobec nich ostateczne stanowisko. Rada Poczty Polskiej przesłała zatem Ministrowi Infrastruktury swoje stanowisko odnośnie projektu regulaminu w dniu 23.07.2004r. (karta nr 215). Stanowisko to wyrażone zostało w Uchwale Nr 24/2004 Rady Poczty Polskiej III kadencji z dnia 21.07.2004r. w sprawie projektu Regulaminu Świadczenia Powszechnych Usług Pocztowych. Rada pozytywnie zaopiniowała projekt regulaminu, z zastrzeżeniem, iż konieczne jest wyłączenie z *Regulaminu* uregulowań obejmujących przesyłki reklamowe, które nie powinny być traktowane jako usługi powszechne (karta nr 214). Minister Infrastruktury w piśmie z dnia 11.08.2004r. nie podzielił opinii Rady odnośnie przesyłek reklamowych oraz stwierdził w projekcie uchybienia formalno-prawne. Do czasu ich przeanalizowania przez Pocztę Polską Uchwałę Nr 24/2004 z dnia 21.07.2004r. pozostawił bez akceptacji (karty nr 217-219).

W tych okolicznościach w dniu 19.08.2004r. Biuro Rady Poczty Polskiej przesłało do Dyrektora Generalnego pismo Ministra Infrastruktury w sprawie projektu z prośbą o zajęcie stanowiska i przedstawienie go Przewodniczącej Rady (karta nr 174). Dyrektor Generalny odpowiedział na nie w dniu 12.10.2004r. informując Przewodniczącą Rady, że w dniu 10.09.2004r. do Ministra Infrastruktury przekazane zostało stanowisko Poczty Polskiej dotyczące uwag wniesionych do Uchwały Rady Poczty Polskiej Nr 24/2004 (karty nr 220, 232, 184-188). Poczta poinformowała Ministra Infrastruktury m.in. o uwzględnieniu jego zalecenia o zawarciu w projekcie *Regulaminu* zapisów dotyczących przesyłki reklamowej jako usługi powszechnej. Jednocześnie Poczta ustosunkowała się do pozostałych uwag zgłoszonych przez Ministra. Odpowiedź Ministerstwa Infrastruktury na powyższe pismo wpłynęła do Poczty Polskiej w dniu 13.12.2004r. (karta nr 237) – Minister przyjął w niej część wyjaśnień Poczty, a w pozostałych zakresie podtrzymał swoje dotychczasowe uwagi. Projekt *Regulaminu* po korektach o uwagi Ministra Infrastruktury wyrażone jako jego stanowisko w piśmie z dnia 13.12.2004r. został przekazany w dniu 21.01.2005r. do Rady Poczty Polskiej (karta nr 242). Następnie Poczta informowała w toku postępowania, że projekt *Regulaminu* znajduje się na etapie uzgodnień przewidzianych przepisami ustawowymi (karta nr 254, 255, 260). Należy przy tym zaznaczyć, iż kwestia skredytowanej formy

opłacania przesyłek (opłaty z dołu) nie była przedmiotem korespondencji i uzgodnień. Projekt *Regulaminu* w wersji ze stycznia 2005r. nadal zawierał postanowienie, że opłaty pocztowe uiszcza się w formie opłaty z dołu jeżeli zostanie to uzgodnione w umowie z nadawcą oraz, że szczegółowe warunki zawierania umów, i terminy uiszczania opłat pocztowych określa Dyrektor Generalny Poczty Polskiej w odrębnym trybie (§14, karty nr 260, 306-307).
Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe to Poczta określa w regulaminie świadczenia powszechnych usług pocztowych zasady ich świadczenia oraz ogólne warunki dostępu do tych usług, a zatem to Poczta jest odpowiedzialna za przygotowanie *Regulaminu* i jego wdrożenie.

Przez cały okres prowadzenia prac i uzgodnień nad nowym regulaminem obowiązywał *Regulamin korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym* wprowadzony Zarządzeniem Nr 97 Dyrektora Poczty Polskiej z dnia 5 listopada 1996r. (karty nr 194-213), do którego Zarządzeniem nr 102 Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej z dnia 07.10.2002r. wprowadzono postanowienia dotyczące opłaty dodatkowej pobieranej od nadawców korzystających ze skredytowanej formy opłacania przesyłek (karty nr 227-228). §18 ust. 6 *Regulaminu* przewidywał, iż wniosek dotyczący innego niż opłata z góry wnoszenia opłat za wykonanie usługi powszechnej może być rozpatrzony pozytywnie tylko jeżeli jest to dla Poczty ekonomicznie uzasadnione, tj. tylko wówczas gdy nadawca zaproponuje pokrycie wszystkich kosztów czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek, tj. między innymi kosztów badania wiarygodności finansowej, zbierania i przesyłania danych o ilości obsługiwanych w placówce pocztowej przesyłek, przesyłania faktur, kontroli regulowania należności oraz kosztów sfinansowania odroczenia terminu płatności. W/w §18 ust. 6 Poczta wskazywała jako podstawę formalną pobierania opłaty dodatkowej od nadawców korzystających z formy opłaty z dołu.

W toku postępowania Poczta przyznała, że w 2004r. i 2005r. realizowała zawarte w okresie wcześniejszym umowy o korzystanie przez nadawcę ze skredytowanej formy opłacania przesyłek i przedstawiła przykładowe umowy zawarte z nadawcami w 2003r. (karty nr 255, 263, 382, 385, 398, 403). Każda z tych umów zawierała postanowienie obciążające nadawcę obowiązkiem uiszczania dodatkowej opłaty (opłaty manipulacyjnej) stanowiącej określony procent wartości opłat taryfowych za nadane lub zwrócone przesyłki. Wysokość opłaty dodatkowej była więc ustalana bez rzetelnej analizy kosztów.
I tak np. w Umowie Nr 23/03/NU/OS zawartej w dniu 14.01.2003r. zamieszczony został zapis o brzmieniu: *„Za nadane przesyłki listowe i za zwrócone listy polecone Nadawca zobowiązuje się do uiszczania: - opłat taryfowych (...) oraz – opłaty manipulacyjnej zgodnie z wnioskiem nadawcy, o którym mowa w §2 niniejszej umowy w wysokości 5% wartości opłat taryfowych za nadane i zwrócone przesyłki listowe."* (karta nr 265, §7 umowy). W świetle §3 ust. 3 Umowy nr 10/2003 z dnia 06.01.2003r. nadawca zobowiązany jest do *„Uiszczania opłat za nadane i zwrócone przesyłki, wynikających każdorazowo z „Cennika za usługi pocztowe w obrocie krajowym" oraz pokrywania kosztów czynności wykraczających poza wykonanie przedmiotowej usługi, związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem tych przesyłek oraz kosztów sfinansowania odroczenia terminu płatności w łącznej wysokości 5% należności za nadane i zwrócone przesyłki."* (karta nr 280). Zgodnie z §8 ust. 12 Umowy Nr 8/03 zawartej w dniu 01.04.2003r. *„Niezależnie od opłat za przyjęcie, przewóz i doręczenie przesyłki oraz wykonanie wskazanych świadczeń dodatkowych Nadawca zobowiązuje się pokryć RUP Warszawa Śródmieście wszystkie koszty czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek, w wysokości 3,48% wartości opłat pocztowych w przyjętym okresie rozliczeniowym."* (karta nr 400).

Poczta w 2004r. i 2005r. nie tylko wykonywała zawarte już umowy w sprawie uiszczania opłat za przesyłki pocztowe w formie skredytowanej, ale także podpisywała z klientami nowe umowy (karta nr 255). W nowych umowach Poczta również nakładała na nadawców obowiązek płacenia opłaty dodatkowej ustalając jej wysokość jako określony procent wartości nadanych przesyłek bez uzasadniania jej wysokości rzetelną analizą kosztów. Tytułem przykładu można wskazać umowę RUP12/ZDS/U/I/P1268/04 zawartą w dniu 10.11.2004r., w której w § 3 ust. 4 znalazł się zapis: *„Na wysokość miesięcznej płatności, o której mowa wyżej, składają się opłaty za nadane przesyłki pocztowe priorytetowe i ekonomiczne zgodnie z obowiązującym Cennikiem za usługi pocztowe w obrocie krajowym i zagranicznym, obliczone zgodnie z dokumentami nadawczymi, oraz opłata za czynności dodatkowe wynikające z niestandardowego trybu rozliczeń i ewidencji przesyłek w wysokości 4% płatności obliczonej za nadane przesyłki."* (karta nr 273). Zaś w umowie podpisanej w dniu 27.05.2004r. w §7 ust. 12 postanowiono, że *„Niezależnie od opłat za usługi pocztowe w obrocie krajowym i zagranicznym, w tym za usługi powszechne, inne usługi pocztowe, usługi komplementarne, usługi specjalne oraz inne usługi i świadczenia, Nadawca zobowiązuje się pokryć na rzecz Operatora Publicznego wszystkie koszty czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związane z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek, stanowiące opłatę dodatkową w wysokości 3,48% (trzy i 48/100 procenta) opłaty za usługi pocztowe."* (karta nr 284). W kolejnej umowie o uiszczanie opłat za nadane przesyłki pocztowe z dołu – zawartej w dniu 01.01.2005r. - w §9 ust. 2 znalazł się zapis, że *„Rejonowy Urząd Poczty w oparciu o wniosek Zleceniodawcy oraz wykaz określony w ust. 1 ustala kwotę należności za usługi pocztowe oraz opłatę dodatkową, o której mowa w §1 niniejszej umowy w wysokości 4% wartości nadanych przesyłek pocztowych."* (karta nr 409). W umowie tej opłata dodatkowa została zdefiniowana jako opłata z tytułu zwrotu dodatkowych kosztów ponoszonych przez Pocztę za czynności związane z korzystaniem z opłaty uiszczanej z dołu, zgodnie z Regulaminem korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym (§1 umowy, karta nr 408). Umowa Nr 17/05 zawarta przez Pocztę w dniu 01.03.2005r. w §8 ust. 11 stanowi zaś, że *„Niezależnie od opłat za powszechne usługi pocztowe w obrocie krajowym, inne opłaty i usługi komplementarne oraz za usługi pocztowe w obrocie zagranicznym, inne usługi i świadczenia, paczki ekonomiczne i priorytetowe nadawca zobowiązuje się pokryć Operatorowi Publicznemu wszystkie koszty czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek, w wysokości 3,48% wartości opłat pocztowych w przyjętym okresie rozliczeniowym."* (karta nr 419). W tej samej umowie znalazł się analogiczny zapis zobowiązujący nadawcę do uiszczania opłaty dodatkowej w wysokości 3,48% opłat za zwrócone przesyłki (§10 ust. 1, karta nr 419).
Na koniec stycznia 2005r. Pocztę wiązało z klientami łącznie 14 228 umów o korzystanie ze skredytowanej formy opłacania przesyłek, w tym w styczniu 2005r. zawartych zostało 531 umów (karta nr 260-261).

Wartość opłat dodatkowych w świetle umów przedstawionych przez Pocztę kształtowała się na poziomie od 3,48% do 5% wartości opłat pocztowych w przyjętym okresie rozliczeniowym (zwykle miesięcznym). Dodać zatem należy, iż Poczta w latach 2003-2005 realizowała również umowy nakładające na nadawców opłacających przesyłki z dołu obowiązek uiszczania opłaty dodatkowej w wysokości 3,8%, 7%, 8%, 10%, 12%, 15%, czy 20% (karty nr 438, 464, 470, 480, 476, 484, 482, 478) posługując się postanowieniem o brzmieniu takim jak np.: *„Zleceniodawca zobowiązuje się do pokrycia wszystkich kosztów czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek w wysokości 20% łącznej wartości nadanych i zwróconych przesyłek w danym miesiącu"* (§4 ust. 2 umowy zawartej w dniu 25.11.2002r., karta nr 479).

W dniu 01.10.2005r. na mocy Zarządzenia Nr 137 Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej z dnia 21 września 2005r. wszedł w życie nowy *Regulamin świadczenia powszechnych usług*

pocztowych. W §8 ust. 1 w/w *Regulamin* stanowi, że opłaty pocztowe uiszcza się z góry, chyba że w drodze pisemnej umowy zostanie uzgodnione uiszczanie opłaty pocztowej między Pocztą a nadawcą – w formie opłaty zaliczkowej lub opłaty z dołu (karty nr 493-550). W umowie powinny zostać określone terminy wnoszenia opłat zgodnie z zasadami określonymi przez Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej (§8 ust. 2 *Regulaminu*).

Organ Antymonopolowy zważył co następuje.

I. Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Organ Antymonopolowy może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 500 do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych m.in. na podstawie art. 9 tej ustawy lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję; karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji. Dlatego też Organ Antymonopolowy może nałożyć karę na przedsiębiorcę, który nie zastosował się do nakazu zaniechania stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Kary pieniężne są podstawowym środkiem egzekucji prawomocnych decyzji Organu Antymonopolowego, mają pełnić przede wszystkim funkcję represyjną za ich nie wykonanie i mają zmusić przedsiębiorcę do ich jak najszybszego wykonania. Przedsiębiorca ma obowiązek przystąpić do wykonania w/w decyzji niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Wykonanie niezwłoczne nie oznacza, wykonania natychmiastowego, a jedynie to, iż decyzja powinna być wykonana bez nieuzasadnionej zwłoki. Termin realizacji decyzji powinien uwzględniać także i czas niezbędny przedsiębiorcy do przygotowania się do spełnienia nałożonego obowiązku.

Zaznaczyć należy, iż Organ Antymonopolowy przeprowadził już jedną kontrolę wykonania przez Pocztę decyzji nr RKT-09/2001, w wyniku której stwierdzono, że Poczta nadal pobiera od nadawców opłatę dodatkową za korzystanie przez nich ze skredytowanej formy opłacania przesyłek (opłata z dołu) powołując się na ponoszenie przez nią zwiększonych kosztów wynikających z konieczności wykonywania przy nadawaniu przesyłek opłacanych z dołu dodatkowych czynności. Czynności dodatkowe wskazywane wówczas przez Pocztę odpowiadały czynnościom, na których wykonywanie powoływała się w toku postępowania zakończonego decyzją Nr RKT-09/2001, i które zostały zakwestionowane przez Organ Antymonopolowy. Poczta nadal pobierała opłatę dodatkową bez rzetelnego ekonomicznego uzasadnienia opierającego się na ponoszonych kosztach. Ponieważ w oparciu o zebrany materiał dowodowy ustalono, że Poczta nie zaniechała stosowania praktyki ograniczającej konkurencję stwierdzonej w decyzji nr RKT-09/2001 pierwsza kontrola wykonania tej decyzji zakończyła się w 2003r. nałożeniem na Pocztę kary pieniężnej (decyzja nr RKT-19/2003 z dnia 16.06.2003r.).

Organ Antymonopolowy nie mógł poprzestać na nałożeniu na Pocztę kary przewidzianej w art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nałożenie tej kary nie jest bowiem celem działania Organu Antymonopolowego, a jedynie środkiem służącym do egzekucji prawomocnej decyzji. Przedsiębiorca, który stosuje praktyki ograniczające konkurencję winien wiedzieć, że nałożenie na niego kary pieniężnej z art. 102 ust. 1 w/w ustawy nie zwalnia go z obowiązku wykonania nakazu zaniechania stosowania tych praktyk i winien liczyć się z tym, że jego zachowanie na rynku będzie oceniane przez Organ Antymonopolowy do momentu stwierdzenia, że prawomocna decyzja została przez niego wykonana. Zaprzestanie przez Organ Antymonopolowy działań po nałożeniu na przedsiębiorcę kary z art. 102 ust. 1 w/w ustawy mogłoby prowadzić tego przedsiębiorcę do wniosku, że poprzez zapłatę orzeczonej kary zwolnił się z obowiązku wykonania prawomocnej decyzji i utwierdzić go w przekonaniu, że skoro zapłacił już karę, to może nadal stosować zakazaną praktykę. Z tych względów, po uprawomocnieniu się decyzji nr RKT-19/2003, konieczne było podjęcie kolejnego postępowania w celu ustalenia, czy zastosowany

środek egzekucji w postaci kary pieniężnej wpłynął na zachowanie Poczty i doprowadził do wykonania przez nią decyzji nr RKT-09/2001.

W toku postępowania antymonopolowego zakończonego wydaniem decyzji nr RKT-09/2001 Poczta wyjaśniała, że przez czynności manipulacyjne (dodatkowe) należy rozumieć szereg działań, których wykonanie jest konieczne przy obsłudze przesyłek opłacanych w formie skredytowanej. Poczta wskazała, że pracownik na etapie nadawczym musi m.in. sprawdzić, czy nadawca uprawniony jest do nadawania przesyłek w formie skredytowanej. Do czynności manipulacyjnych (dodatkowych) Poczta zaliczyła również obowiązki pracownika placówki pocztowej polegające na: sprawdzeniu czy na przesyłkach podany jest adres nadawcy, a w polu znaczkowym umieszczony jest odpowiedni napis o formie opłaty, sprawdzeniu czy wręczone przez nadawcę zestawienie zostało sporządzone prawidłowo, czy liczba nadawanych przesyłek każdego rodzaju i każdej kategorii wagowej jest zgodna z podaną w zestawieniu, umieszczaniu odciska datownika na przesyłkach i przekazanie ich do dalszych czynności. Za czynność manipulacyjną Poczta uznała także sprawdzanie wykazu przesyłek i przekazywanie go do wyznaczonej komórki organizacyjnej Rejonowego Urzędu Poczty celem wystawienia faktury. Organ Antymonopolowy zakwestionował obciążanie kosztami w/w czynności nadawcy korzystającego ze skredytowanej formy opłacania przesyłek. Czynności wykonywane przez Pocztę w związku z obsługą przesyłek opłacanych w tej formie wskazane przez Pocztę oceniono jako niemal identyczne z trybem przyjmowania listów poleconych opłacanych znaczkami pocztowymi.

Stanowisko Organu Antymonopolowego wyrażone w decyzji nr RKT-09/2001 zostało w pełni podzielone przez Sąd Antymonopolowy w wyroku z dnia 12.06.2002r. sygn. akt XVII Ama 65/01. Sąd stwierdził, że Poczta nie może pobierać od swoich klientów dodatkowej opłaty za korzystanie ze skredytowanej formy opłacania przesyłek, w sytuacji gdy kontrahenci kwestionują te opłaty, a Poczta nie dysponuje wyliczeniem kosztów jednostkowych określających dodatkowy nakład czasu pracy na jedną z usług. Zastrzeżenia Sądu wzbudziła również sama możliwość pobierania opłaty dodatkowej w sytuacji, gdy cennik za usługi pocztowe w ogóle nie przewiduje możliwości pobierania dodatkowych opłat za korzystanie ze skredytowanej formy opłacania przesyłek. Sąd stwierdził, że brak jest kryteriów według których Poczta narzuca swoim kontrahentom obowiązek uiszczania dodatkowych opłat nie określając jasnych i rzetelnych kosztów, jakie ponosi pobierając podstawowe wynagrodzenie za usługi.

Przedmiotem oceny w postępowaniu antymonopolowym zakończonym wydaniem decyzji nr RKT-09/2001 były warunki korzystania ze skredytowanej formy opłacania przesyłek przez Starostwo Powiatowe w Cieszynie. W toku niniejszego postępowania ustalono, że Starostwo uiszcza opłatę dodatkową zgodnie z umową z dnia 02.01.2003r. obliczoną wg „Kalkulacji kosztów czynności dodatkowych związanych z realizacją umowy o uiszczanie opłat za nadane przesyłki w formie opłaty skredytowanej" stanowiącej załącznik nr 1 (karty nr 54, 65-66, 452-454). Kalkulacja ta obejmuje trzy części:

- „Czynności dodatkowe związane z obsługą opłaty z dołu – opłaty stałe w okresie obrachunkowym."
- „Czynności dodatkowe związane z opłatą z dołu – opłaty zmienne uzależnione od rodzaju i ilości nadawanych przesyłek."
- „Koszty sfinansowania odroczonego terminu płatności opłata zmienna uzależniona od wartości opłat za nadane i zwrócone przesyłki i długości odroczenia płatności. (karty nr 54, 65-66, 452-454)".

Do czynności dodatkowych związanych z opłatą stałą Poczta zaliczyła przekazanie danych o przyjętych przesyłkach z urzędu pocztowego do Rejonowego Urzędu Poczty, kontrolę poprawności sporządzenia otrzymanego zestawienia, wysłanie faktury VAT oraz kontrolę terminowości regulowania należności. Przedmiotowa kalkulacja wzbudziła szereg

wątpliwości i zastrzeżeń Organu Antymonopolowego ponieważ czynności dodatkowe w istocie nie różnią się od czynności wykonywanych przez pracownika Poczty w związku z obsługą listów poleconych opłacanych znaczkami pocztowymi nadawanych przy użyciu książki nadawczej. Zakres czynności wykonywanych przez Pocztę przy nadawaniu przesyłek opłacanych w formie skredytowanej, które wskazywała w toku postępowania antymonopolowego zakończonego w 2001r. nie uległ zmianie i znalazł swe odzwierciedlenie w postaci opłaty stałej i opłaty zmiennej ujętej w „Kalkulacji kosztów czynności dodatkowych związanych z realizacją umowy o uiszczanie opłat za nadane przesyłki w formie opłaty skredytowanej".

Zaznaczyć należy, że Poczta stosuje przedmiotową Kalkulację …" do ustalania wysokości opłaty dodatkowej pobieranej od Starostwa Powiatowego w Cieszynie od stycznia 2003r. i „Kalkulacja …" ta była już przedmiotem analizy Organu Antymonopolowego w toku postępowania zakończonego wydaniem decyzji nr RKT 19/2003 – nakładającej na Pocztę karę pieniężną z tytułu niewykonania decyzji nr RKT-09/2001. Organ Antymonopolowy wykazał wówczas, że czynności dodatkowe wskazywane przez Pocztę w toku postępowania zakończonego decyzją nr RKT-19/2003 odpowiadały czynnościom, na których wykonywanie Poczta powoływała się w toku postępowania zakończonego decyzją nr RKT-09/2001. Ponieważ Poczta nadal w stosunkach ze Starostwem Powiatowym w Cieszynie stosuje zakwestionowaną „Kalkulację kosztów czynności dodatkowych związanych z realizacją umowy o uiszczanie opłat za nadane przesyłki w formie opłaty skredytowanej" aktualna pozostaje ocena tej „Kalkulacji …" zawarta w uzasadnieniu decyzji nr RKT-19/2003 i w pełni uzasadnione jest twierdzenie, że wciąż brak jest rzetelnych zasad, według których Poczta obciąża swoich kontrahentów dodatkową opłatą w przypadku skredytowanej formy opłacania przesyłek. Nie sposób bowiem przyjąć, że przedstawiona kalkulacja w jasny i rzetelny sposób określa czynności dodatkowe w stosunku do czynności objętych podstawowym wynagrodzeniem za usługę i stanowi przez to uzasadnienie pobierania opłaty dodatkowej. Pobieranie opłaty dodatkowej od Starostwa Powiatowego w Cieszynie nadal odbywa się w oderwaniu od analizy ekonomicznej i nie zostały ustalone kryteria, według których Poczta pobiera różne opłaty za usługi różniące się jedynie terminem płatności, a których jednolita cena została ustalona w cenniku.

Postanowienia dotyczące opłaty dodatkowej zostały wprowadzone do *Regulaminu korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym* z dniem 08.10.2002r. w §18 ust. 6 (w/w *Regulamin* obowiązywał do dnia 30.09.2005r.). Paragraf ten przewidywał, iż wniosek dotyczący innego niż opłata z góry wnoszenia opłat za wykonanie usługi powszechnej może być rozpatrzony pozytywnie tylko jeżeli jest to dla Poczty ekonomicznie uzasadnione, tj. tylko wówczas gdy nadawca zaproponuje pokrycie wszystkich kosztów czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek, tj. między innymi kosztów badania wiarygodności finansowej, zbierania i przesyłania danych o ilości obsługiwanych w placówce pocztowej przesyłek, przesyłania faktur, kontroli regulowania należności oraz kosztów sfinansowania odroczenia terminu płatności. Czynności dodatkowe zostały zatem określone jako wszystkie czynności wykraczające poza wykonanie usługi związane z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek. Wyliczenie tych czynności zawarte w §18 ust. 6 miało charakter jedynie przykładowy. Wskazywało na to użycie sformułowania „między innymi". Otwarty katalog czynności dodatkowych stwarzał Poczcie możliwość zakwalifikowania do tych czynności również innych działań, a co za tym idzie pozwalał jej dowolnie kształtować koszty, którymi następnie obciążała nadawcę w umowie.

Analizując zachowanie Poczty pod kątem wykonania decyzji nr RKT-09/2001 podnieść należy, iż w toku postępowania Poczta przyznała, że w 2004r. i 2005r. realizowała zawarte w okresie wcześniejszym umowy o korzystanie przez nadawcę ze skredytowanej formy

opłacania przesyłek (opłata z dołu) oraz, że zawierała w tym okresie z klientami nowe umowy o korzystanie z tej formy opłacania przesyłek (karta nr 255). Opłata za czynności dodatkowe związana z korzystaniem ze skredytowanej formy uiszczania opłat pocztowych ustalana była na podstawie zapisów § 18 ust. 6 *Regulaminu korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym*, wprowadzonego do tego *Regulaminu* Zarządzeniem nr 102 Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej z dnia 07.10.2003r. (karta nr 326).
Poczta przedstawiła również przykładowe umowy o korzystanie przez nadawcę ze skredytowanej formy opłacania przesyłek (opłata z dołu) obowiązujące w latach 2003-2005 i każda z tych umów przewidywała obowiązek uiszczania przez nadawcę opłaty dodatkowej, która miała pokrywać *wszystkie koszty czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek*, o których była mowa w w/w §18 ust. 6 *Regulaminu* (karty nr 263-289, 382-432, 326). Mając powyższe na uwadze Organ Antymonopolowy kilkukrotnie wzywał Pocztę do wskazania jak była ustalana wysokość przedmiotowych kosztów (karty nr 253, 258, 291, 325, 438).
Poczta twierdziła, że umowy o korzystanie przez nadawcę ze skredytowanej formy opłacania przesyłek były podpisywane przez jej poszczególne jednostki terenowe po negocjacjach z indywidualnymi klientami, a jednostki te samodzielnie ustalają wysokość opłat pokrywających koszty związane z realizacją umów o korzystanie ze skredytowanej formy opłaty (karta nr 255, 261).

W odpowiedzi na wezwania Organu Antymonopolowego do udzielenia szczegółowych wyjaśnień i przedstawienia dowodów Poczta podniosła jedynie, że jednym z kosztów uwzględnianych przez jednostki organizacyjne Poczty w umowach z klientami korzystającymi ze skredytowanej formy opłacania przesyłek jest koszt pieniądza, z uwagi na fakt, że za usługę związaną z przyjęciem, przemieszczeniem i doręczeniem przesyłek klient wnosi opłatę w terminie późniejszym. Ponadto uwzględnia się m.in. koszty związane z wykonywaniem czynności dodatkowych takich jak sporządzanie miesięcznych zestawień ilościowo-wartościowych nadanych przesyłek, które są podstawą wystawienia faktury VAT a także kontrola terminowości regulowania należności (karta nr 261). Inne koszty związane z opłatą z dołu nie mają tak istotnego znaczenia, bądź ze względu na ich niski poziom (np. koszty zwiększonego zużycie materiałów), bądź z uwagi na możliwość ich niewystąpienia w danym okresie rozliczeniowym (np. zwiększony koszt połączeń telefonicznych). Stąd też zdaniem Poczty trudno jest przedstawić uniwersalną i pełną listę kosztów występujących w związku ze stosowaniem opłaty z dołu (karta nr 295). Poczta w toku postępowania uzupełniła swoje stanowisko o wypowiedź, iż opłata za czynności dodatkowe ustalana jest lokalnie, z uwzględnieniem ponoszonych kosztów dodatkowych czynności (np. sporządzania dziennych wykazów przyjętych przesyłek, sporządzania miesięcznych wykazów przyjętych przesyłek, kontroli merytorycznej, rachunkowej, kontroli regulowania należności, obsługi kancelaryjnej) oraz kosztu sfinansowania odroczonego terminu płatności. Ponadto koszty związane z wykonywaniem czynności dodatkowych są zróżnicowane w zależności od rodzaju usługi pocztowej (przykładowo doręczanie paczek albo doręczanie listów), występują również niejednakowo podwyższone koszty materialne i usług obcych (karta nr 326).

Ponieważ zdaniem Poczty powyższe okoliczności uniemożliwiają przedstawienie uniwersalnej i pełnej listy kosztów występujących w związku ze stosowaniem opłaty z dołu Organ Antymonopolowy wezwał ją do szczegółowego wyjaśnienia na jakiej podstawie ustalona została wysokość opłaty dodatkowej w konkretnie wskazanych umowach (pięciu umowach przedstawionych przez Pocztę jako załącznik do pisma z dnia 29.03.2005r. nakładających na nadawców obowiązek wnoszenia opłaty dodatkowej w wysokości 5%, 4%, 3,48% i przedstawienia stosownych dowodów (karta nr 291). W odpowiedzi na tak postawione pytania Poczta poinformowała tylko, że w umowach wskazanych przez Organ Antymonopolowy opłata za czynności dodatkowe była ustalona przez obie strony umowy na podstawie uregulowań zawartych w *Regulaminie korzystania z usług pocztowych o*

charakterze powszechnym obowiązującym w dacie zawierania tych umów, (tj. *Regulaminie* wprowadzonym Zarządzeniem Nr 97 Dyrektora Poczty Polskiej z dnia 5 listopada 1996r., który obowiązywał do dnia 30.09.2005r.; karty nr 295, 327).

Z przytoczonych powyżej okoliczności wynika, że Poczta w okresie obowiązywania „starego" *Regulaminu* pobierała opłatę dodatkową za korzystanie przez nadawców ze skredytowanej formy opłacania przesyłek nie tylko od Starostwa Powiatowego w Cieszynie, czy Urzędu Miasta w Ustroniu, ale także od innych nadawców, jednakże nadal nie jest w stanie wyjaśnić w sposób nie budzący wątpliwości jakie koszty – w jakiej wysokości i z tytułu jakich czynności, składają się na koszty wykraczające poza wykonanie usługi powszechnej, którymi obciąża klientów korzystających ze skredytowanej formy opłacania przesyłek (opłaty z dołu). Co więcej, jej wypowiedzi o tym, że *trudno jest przedstawić uniwersalną i pełną listę kosztów występujących w związku ze stosowaniem opłaty z dołu* (karty nr 327, 295) wskazują na to, iż Poczta nie ustaliła dokładnie jakie koszty i w jakiej wysokości jej jednostki organizacyjne winny uwzględniać przy ustalaniu wysokości opłaty dodatkowej. Poczta nie opracowała w tym zakresie żadnych zasad.

Chociaż Poczta stwierdziła, że umowy o korzystanie przez nadawcę ze skredytowanej formy opłacania przesyłek były negocjowane przez jej jednostki organizacyjne z indywidualnymi klientami, a jednostki te samodzielnie ustalają wysokość opłat pokrywających koszty związane z realizacją umów o korzystanie ze skredytowanej formy opłaty (karty nr 255, 261), to nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń. W szczególności Poczta nie wykazała w oparciu o jakie koszty w konkretnych umowach przyjęto, że opłata dodatkowa wynosić będzie 3,48%, 4% lub 5%. Tak więc uzasadnione jest twierdzenie, że wysokość opłaty dodatkowej ustalana jest w sposób dowolny, w oderwaniu od rzeczywiście ponoszonych przez Pocztę kosztów związanych z korzystaniem przez nadawcę ze skredytowanej formy opłacania przesyłek. Twierdzenie to pozostaje aktualne zarówno w odniesieniu do wysokości opłaty ustalanej w oparciu o *Kalkulację* (taką jak ta, która jest stosowana w przypadku Starostwa Powiatowego w Cieszynie), jak i w odniesieniu do wysokości opłaty ustalonej jako określony procent wartości opłat za przesyłki nadane w okresie rozliczeniowym (zwykle miesięcznym).
W tym stanie rzeczy nie można zatem uznać, iż Poczta zaniechała narzucania nadawcom uciążliwych warunków umów przynoszących jej nieuzasadnione korzyści poprzez zobowiązanie ich do uiszczania co miesiąc opłaty dodatkowej za czynności manipulacyjne związane z obsługą przesyłek pocztowych opłacanych w formie skredytowanej.

W toku postępowania Poczta podniosła, iż prowadziła prace, których celem było najpierw wprowadzenie zmian do *Regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych* w zakresie warunków korzystania przez nadawców ze kredytowanej formy opłacania przesyłek, a następnie w związku ze zmianą przepisów regulujących świadczenie usług pocztowych, nad nowym Regulaminem. Wskazać zatem należy, iż ustawa z dnia 12 czerwca 2003r. Prawo pocztowe została opublikowana w dniu 24.07.2003r. i weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych zostało opublikowane w dniu 15.01.2004r. i weszło w życie w dniu 23.01.2004r.

Na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 49 ust. 1 Prawa pocztowego, w oparciu o art. 46 ust. 1 tej ustawy, operator publiczny został zobowiązany do opracowania regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych. Tryb opracowania i opiniowania projektu określony w art. 49 ust. 2 Prawa pocztowego obejmuje przedłożenie projektu regulaminu Prezesowi URTiP w celu wyrażenia opinii. Ponadto zapis art. 50 ust. 1 i 2 Prawa pocztowego określa zasady, na jakich winno opierać się ustalanie opłat za świadczenie powszechnych usług pocztowych. Opłaty te powinny być ustalane z uwzględnieniem kosztów ich

świadczenia. Zarazem powinny być jednolite na terytorium całego kraju oraz przejrzyste i niedyskryminujące. Zasady te dotyczą opłat ujętych w cenniku. W myśl art. 50 ust. 3 w/w ustawy zastosowanie jednolitych opłat nie wyklucza prawa operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe do zastosowania taryfy specjalnej (przy spełnieniu warunków określonych w tym przepisie), niższej niż obowiązująca za dany rodzaj lub sposób świadczenia usług w stosunku do nadawców, którzy wykonują uzgodnione z operatorem czynności związane z przygotowaniem lub opracowaniem przesyłek lub uzgodnią z nim dodatkowe warunki w zakresie sposobu świadczenia usługi oraz do nadawców nadających znaczną liczbę przesyłek w ustalonym z operatorem okresie czasu.
Podkreślić należy, iż według rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2004r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych operator może pobrać od nadawcy dodatkową opłatę w ściśle określonych przypadkach o ile określił taką opłatę w cenniku. Do przypadków tych nie zaliczono korzystania przez nadawcę z formy opłaty z dołu (§9 w/w rozporządzenia). Wskazać przy tym należy, iż aktualnie obowiązujący *Cennik usług pocztowych w obrocie krajowym* nie przewiduje opłaty dodatkowej za korzystanie przez nadawcę z formy opłaty z dołu (karty nr 244-252).

Podkreślenia wymaga fakt, iż do dnia 01.10.2005r. obowiązywał *Regulamin*, którego §18 ust. 6 przewidywał, iż wniosek dotyczący innego niż opłata z góry wnoszenia opłat za wykonanie usługi powszechnej może być rozpatrzony pozytywnie tylko jeżeli jest to dla Poczty ekonomicznie uzasadnione, tj. tylko wówczas gdy nadawca zaproponuje pokrycie wszystkich kosztów czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek, tj. między innymi kosztów badania wiarygodności finansowej, zbierania i przesyłania danych o ilości obsługiwanych w placówce pocztowej przesyłek, przesyłania faktur, kontroli regulowania należności oraz kosztów sfinansowania odroczenia terminu płatności. W toku postępowania ustalono, iż w oparciu o ten paragraf Poczta obciążała nadawców opłacających przesyłki z dołu opłatą dodatkową na podstawie odpowiednich postanowień umów. Wysokość opłaty dodatkowej była bardzo zróżnicowana i kształtowała się na poziomie od kilku do kilkunastu, czy nawet do 20% wartości nadanych przesyłek pocztowych w danym, zwykle miesięcznym, okresie rozliczeniowym (karty nr 273, 284, 408, 409, 419, 438, 464, 470, 476, 479, 481, 482, 484). Zważyć trzeba, że stawka procentowa opłaty określona w danej umowie jest stała, niemniej wysokość tej opłaty jest w rzeczywistości zmienna ponieważ zmienna jest wartość opłat za przesyłki nadane w okresie rozliczeniowym.

Od dnia 01.10.2005r. obowiązuje nowy *Regulamin*, który w §8 ust.1 stanowi, że opłaty pocztowe uiszcza się z góry, chyba że w drodze pisemnej umowy zostanie uzgodnione uiszczanie opłaty pocztowej między Pocztą a nadawcą w formie opłaty zaliczkowej lub z dołu. W umowie, w myśl §8 ust. 2 *Regulaminu*, powinny zostać określone terminy wnoszenia opłat, zgodnie z zasadami określonymi przez Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej (karty nr 493-550). Poczta wykreśliła zatem z *Regulaminu* zapis przewidujący, iż wniosek dotyczący innego niż opłata z góry wnoszenia opłat za wykonanie usługi powszechnej może być rozpatrzony pozytywnie tylko jeżeli jest to dla Poczty ekonomicznie uzasadnione, tj. tylko wówczas gdy nadawca zaproponuje pokrycie wszystkich kosztów czynności wykraczających poza wykonanie tej usługi związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek. Przedkładając nowy Regulamin *Poczta* nie przedstawiła jednakże zasad, o których mowa w §8 ust. 2 *Regulaminu*, oraz dowodów wskazujących, iż podjęła jakiekolwiek działania mające na celu zmianę umów o korzystanie ze skredytowanej formy opłacania przesyłek, które zawarła przed wejściem w życie nowego *Regulaminu*.

W toku postępowania Dyrektor Generalny Poczty Polskiej podkreślał konieczność wydania nowego *Regulaminu* i zachowania procedury określonej obowiązującymi przepisami, w tym art. 27 ust. 2 ustawy o państwowym przedsiębiorstwie użyteczności publicznej „Poczta

Polska", a także brak wpływu na terminy składania opinii przez wymienione w art. 27 ust. 2 w/w ustawy organy, w szczególności na termin przedstawienia ostatecznego stanowiska przez Ministra Infrastruktury (karta nr 85). W związku z tym z przyczyn niezależnych od Dyrektora, z uwagi na trwanie etapu uzgodnień ustawowych, nowy regulamin nie mógł zostać wprowadzony w życie. W konsekwencji do dnia 30.09.2005r. obowiązywał *Regulamin korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym*, wprowadzony Zarządzeniem Nr 97 Dyrektora Poczty Polskiej z dnia 5 listopada 1996r., przewidujący zobowiązywanie nadawcy do uiszczania opłaty za czynności dodatkowe związane z obsługą przesyłek pocztowych opłacanych w formie skredytowanej. Powyższe okoliczności nie zwalniają jednak Poczty z odpowiedzialności za przygotowanie *Regulaminu* i jego wdrożenie, zgodnie bowiem z art. 49 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe to Poczta określa w regulaminie świadczenia powszechnych usług pocztowych zasady ich świadczenia oraz ogólne warunki dostępu do tych usług. Decyzja nr RKT-09/2001 uprawomocniła się w 2002r. W 2003r. Organ Antymonopolowy przeprowadził pierwszą kontrolę jej wykonania, która wykazała, że Poczta nie zastosowała się do nakazu zaniechania stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, i nałożył na tego przedsiębiorcę stosowną karę pieniężną. Mając na uwadze powyższe terminy oczywistym jest, że Poczta miała wystarczająco wiele czasu na podjęcie odpowiednich działań i wykonanie przedmiotowej decyzji. W tych okolicznościach Poczta nie może opieszałości w wykonaniu prawomocnej decyzji Organu Antymonopolowego uzasadniać zmianą regulacji prawnych, czy też koniecznością zachowania procedur określonych w obowiązujących przepisach.

Podjęcie przez Pocztę prac najpierw nad projektem zarządzenia zmieniającego *Regulamin korzystania z powszechnych usług pocztowych*, a następnie długotrwałych prac nad zupełnie nowym regulaminem, czy wreszcie samo wydanie nowego *Regulaminu* nie stanowią okoliczności, które pozwoliłyby na stwierdzenie, iż decyzja nr RKT-09/2001 została przez Pocztę wykonana. Decydujące znaczenie ma bowiem fakt liczenia opłaty dodatkowej uiszczanej przez Starostwo Powiatowe w Cieszynie w oparciu o nieuzasadnioną kalkulację oraz obowiązywania umów o korzystanie z formy opłaty z dołu przewidujących konieczność uiszczania przez nadawców opłaty dodatkowej, liczonej jako określony procent wartości nadanych przesyłek. Dowody zebrane w toku postępowania wskazują jednoznacznie, iż w okresie obowiązywania „starego" *Regulaminu* Poczta narzucała nadawcom uciążliwe warunki umów przynoszące jej nieuzasadnione korzyści poprzez zobowiązywanie ich do uiszczania co miesiąc opłaty dodatkowej za czynności manipulacyjne związane z obsługą przesyłek pocztowych opłacanych w formie skredytowanej (opłata z dołu).

Jakkolwiek Poczta podjęła działania, które doprowadziły do wydania nowego *Regulaminu świadczenia powszechnych usług pocztowych*, to w okresie obowiązywania „starego" *Regulaminu* nie istniały jednolite i rzetelne zasady obciążania nadawców korzystających ze skredytowanej formy opłacania przesyłek opłatą dodatkową. Poczta nie wyjaśniła, mimo wezwań Organu Antymonopolowego, w jasny i rzetelny sposób jakie czynności dodatkowe w stosunku do czynności objętych podstawowym wynagrodzeniem za usługę wiążą się z korzystaniem przez nadawcę z formy opłaty z dołu. Poczta nie wskazała jakie dodatkowe koszty i w jakiej wysokości ponosi w razie korzystania przez nadawcę z tej formy opłacania przesyłek, które mogłyby uzasadniać pobieranie opłaty dodatkowej. Pobieranie opłaty dodatkowej przez Pocztę w okresie obowiązywania „starego" *Regulaminu* odbywało się w oderwaniu od rzetelnej analizy ekonomicznej. W tym stanie rzeczy uzasadnione jest twierdzenie, że Poczta nie wykonała decyzji nr RKT-09/2001.

W świetle powyższych ustaleń, Organ Antymonopolowy uznał, iż w związku z niewykonaniem przez Pocztę decyzji nr RKT-09/2001 uzasadnionym jest nałożenie na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej. Decyzja nr RKT-09/2001 uprawomocniła się w dniu 17.08.2002r. Od tej daty Poczta miała zatem pełną świadomość, iż powinna ją wykonać. W

decyzji nr RKT-19/2003 Organ Antymonopolowy uwzględnił czas niezbędny do spełnienia należnego obowiązku i przyjął, że niewykonanie decyzji rozpoczęło się od dnia 08.10.2002r., tj. dnia następującego po dniu wydania przez Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej Zarządzenia nr 102 w sprawie zmiany *Regulaminu korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym* ustalającego warunki dopuszczalności zawierania umów dotyczących uiszczania opłat za przesyłki pocztowe z dołu. Kara pieniężna została zatem naliczona w tej decyzji za okres od dnia 08.10.2002r. do dnia jej wydania, a więc 16.06.2003r. Ponieważ Poczta pomimo zastosowania w/w środka nie wykonała nakazu zawartego w decyzji nr RKT-09/2001 koniecznym stało się nałożenie na nią kolejnej kary pieniężnej liczonej od pierwszego dnia niewykonania przedmiotowej decyzji następującego po okresie, który uwzględniono przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej w decyzji nr RKT-19/2003. Organ Antymonopolowy nałożył zatem karę za okres od dnia 17.06.2003r. do dnia 30.09.2005r.
W dniu 01.10.2005r. wszedł w życie nowy *Regulamin świadczenia powszechnych usług pocztowych*. Jak podnoszono powyżej samo wydanie nowego *Regulaminu* nie jest wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że Poczta zaniechała stosowania praktyki ograniczającej konkurencję stwierdzonej w decyzji nr RKT-09/2001. Niemniej fakt wydania nowego *Regulaminu* należy uwzględnić ponieważ wprowadzono w nim zmianę w zakresie zasad korzystania przez nadawców ze skredytowanej formy opłacania przesyłek, tj. odstąpiono od zapisu przewidującego zobowiązanie nadawcy korzystającego z tej formy opłacania przesyłek do pokrywania kosztów czynności związanych z niestandardową ewidencją i rozliczaniem przesyłek. W tych okolicznościach kara nałożona została za okres do dnia 30.09.2005r., który był ostatnim dniem obowiązywania *Regulaminu* zawierającego postanowienia o opłacie dodatkowej. Zachowanie Poczty po wejściu w życie nowego *Regulaminu* nie było badane w toku niniejszego postępowania i zostanie zweryfikowane w ramach odrębnego postępowania kontrolnego.

Biorąc pod uwagę powyższe Organ Antymonopolowy określając wysokość kary uznał, iż celowym jest nałożenie na Pocztę kary wynoszącej 3 414 123 PLN (słownie złotych: trzy miliony czterysta czternaście tysięcy sto dwadzieścia trzy), co stanowi równowartość 837 000 euro, tj. 1 000 euro za każdy dzień zwłoki. W decyzji nr RKT-19/2003 Organ Antymonopolowy nałożył karę w wysokości 500 euro za każdy dzień niewykonania decyzji, stąd też w celu podkreślenia naganności zachowania Poczty, która pomimo użycia w/w środka egzekucji prawomocnej decyzji nie zastosowała się do nakazu zaniechania stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, w niniejszej decyzji podwyższył wymiar kary do 1 000 euro za każdy dzień zwłoki. Kwota 1 000 euro stanowi znaczącą dolegliwość dla przedsiębiorcy i stanowi wystarczającą represję w związku z niewykonaniem decyzji.
Wartość euro przeliczono według zasady wskazanej w art. 115 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego, poprzedzającego rok nałożenia kary, czyli 31 grudnia 2004r., który w tym dniu wynosił 4,0790 PLN.

Uwzględniając powyższe orzeczono, jak w punkcie I sentencji.

II. Na podstawie art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Postępowanie przeciwko Poczcie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, zostało wszczęte z urzędu. W decyzji stwierdzono naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla Organu Antymonopolowego, są

wydatki w wysokości 134 PLN związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Pocztę kosztami postępowania w wysokości 134 PLN (słownie złotych: sto trzydzieści cztery).

Wobec powyższego orzeka się jak w punkcie II sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w NBP o/o Warszawa nr: 51 10101010 00 7878 22 31 000000.

Koszty niniejszego postępowania Poczta obowiązana jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 10101010 00 7878 22 31 000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Na postanowienie zawarte w punkcie II niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479^{28} § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.